

[Korsgaard.]

og det maa antages, at Selskabet har været insolvent i en Række af Aar. Forudsætningen for det hele er jo, at Bestyrelsen har været i god Tro, naar den ikke har ment, at Selskabet var insolvent. Det er altsaa overfor den Situation, jeg gjorde Forsøg paa at faa klaret, hvorledes man overhovedet skal finde ud af, hvad der forstaas ved Solvens og hvad ikke, og det svarede i Virkeligheden den højtærede Handelsminister slet ikke paa. Han svarede ikke paa, hvem der skal bestemme, om Debitorerne er optaget forsvarligt eller ikke, og som jeg nævnte i Gaar, vil det jo næsten altid være en Hovedhjørnesten med Hensyn til Bedømmelsen af, om et Selskab er solvent eller ikke. Jeg er tilbøjelig til at gaa saa vidt, at jeg vil sige, at hvis de paagældende Debitorer er det værd, de staar til, vil et Selskab jo altid, hvis det er underskrevet af blot nogenlunde hæderlige Mennesker, være solvent. Men angaaende dette Punkt svarede den højtærede Minister slet ikke.

Det andet Spørgsmaal, den højtærede Minister var inde paa, foranlediget af et Spørgsmaal stillet af mig, var Spørgsmaalet om Afskrivning. Det er igen Spørgsmaalets Forbindelse med Bedømmelsen af, om et Foretagende er solvent eller ikke, der har givet mig Anledning til at stille det, og der er det da, jeg synes, det vilde være rigtigt at hefte sig ved, at man faar en rigtig Status for den paagældende Virksomhed, og en rigtig Status maa inkludere, at de faste Værdier afskrives med et passende Beløb hvert Aar og dette uden Hensyn til, om der er oparbejdet et tilstrækkeligt Overskud til at kunne gøre det eller ikke. Den højtærede Minister kom jo slet ikke ind herpaa, men talte i Virkeligheden, jeg vil ikke sige om noget helt andet, men om noget andet. Naturligvis er det Spørgsmaal, som den højtærede Minister talte om, i nogen Grad beslægtet med det, jeg her har nævnt.

Endelig er der det tredje Spørgsmaal, som for saa vidt staar i nøje Forbindelse med Spørgsmaalet om Afskrivningen, nemlig: Hvad skal man sætte de faste Værdier til, naar man skal bedømme en Virksomheds Solvens? Dette kom den højtærede Minister slet ikke ind paa. Det er jo givet, at de faste Værdier maa staa til det, de har kostet, og efterhaanden skrives ned gennem normale Afskrivninger, omvendt bliver det lagt paa, som man f. Eks. af skattemæssige Grunde ikke maa tage som Vedligeholdelsesudgifter, men som man kalder Anlægsudgifter. Jeg maa gaa ud fra, at de Tal, der staar paa Regnskabet, er Udtryk for, hvad

Tingene er værd, for saa vidt som Virksomheden er nogenlunde rentabel. Men hvad er de værd, naar Selskabet standser? Ja, der er det jo en given Ting, at de i mangfoldige Tilfælde er overmaade lidt værd, men hvorledes skal det virke ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det paagældende Selskab er solvent eller ikke. Det Spørgsmaal har jeg stillet, men har altsaa heller ikke paa dette faaet noget Svar, og jeg formoder heller ikke, at jeg faar noget Svar.

Jeg er ogsaa sikker paa, at jeg heller ikke faar noget klart Svar paa, hvorledes egentlig Bestyrelsens Ansvar i Fremtiden er, hvor stor en Del de kan, om jeg saa maa sige, overføre til visse Bestyrelsesmedlemmer, der følger Foretagendet meget nøje, og hvor stor en Del de beholder tilbage. Den højtærede Minister gjorde i Gaar et Forsøg paa at klare Situationen ved at sige, at Bestyrelsen i Almindelighed beholder sit Ansvar, men det bliver, naar de delegerer nogle enkelte til at føre særligt Tilsyn med Virksomheden, ligegodt et sekundært Ansvar. Atter en Uklarhed!

Mit Indtryk af det hele Forhold er i Virkeligheden, at vi saa nogenlunde staar, som vi stod. Ingen ved, hvad de skal. Domstolene maa efter denne Lov som efter den bestaaende i Virkeligheden afgøre, om man efter Domstolens, jeg kunde næsten fristes til at sige, Skøn har gjort, hvad man skulde, eller ikke har gjort det. Jeg kalder dette meget beklageligt, ikke saaledes at forstaa, at jeg kan anvise, hvad der skulde staa i Loven, men jeg synes alligevel, at dette, at dog nogenlunde simple Spørgsmaal i Virkeligheden ikke besvares fra Ministerbordet, er Udtryk for, at det hele er overmaade uklart. Derfor tror jeg ogsaa, det vil blive en Skuffelse for dem, der mener, at Forholdene nu ved denne Lov forandres, saa der ikke mere kan ske saadan noget, som der kunde ske, medens vi havde den tidligere Lov. Nu bliver Lovforslaget selvfølgelig vedtaget, og saa gaar det vel efter de gode gamle Regler: man vedtager en ny Lov og alt bliver ved det gamle.

Handelsministeren (Hauge): Det forekommer mig noget ejendommeligt, at et Medlem af det Parti, der har holdt sig tilbage fra virkelig aktiv Deltagelse i Udformningen af dette Lovforslag eller i hvert Fald i Omformningen af det, medens det var i Udvalg, nu kommer op og rejser en Debat i sidste Øjeblik om Lovforslaget. Det forekommer mig, at det konservative Folkeparti, medens Sagen debatteredes i Udvalget, skulde have gjort sin Indflydelse gældende